

	Φθόγγοι	Γράμματα ή ψηφία
Φωνήεντα	α,ι,ε,ο,υ	α,ε,η,ι,ο,υ,ω
Σύμφωνα	β,δ,ζ,θ,κ,λ,μ,ν,π,ρ,σ,τ,φ,χ,γκ,μπ,ντ,τζ,τσ	β,δ,ζ,θ,κ,λ,μ,ν,ξ,π,ρ,σ,τ,φ,χ,ψ

Πάθη φωνηέντων και συμφώνων

- Συνίζηση: Όταν ακολουθεί φωνήεν μετά το φθόγγο ι ή ε , τα δύο φωνήεντα μπορούν να προφέρονται μαζί σε μια συλλαβή. Π.χ. εννέα = εννια
- Συναίρεση: η ένωση δύο γειτονικών φωνηέντων μέσα στην ίδια λέξη σε ένα φωνήεν. Π.χ. δεκαέξι = δεκάξι
- Έκθλιψη : Όταν μια λέξη τελειώνει σε φωνήεν και η ακόλουθη αρχίζει με φωνήεν, συχνά χάνεται το τελικό φωνήεν της προηγούμενης. Π.χ.τα άλλα = τ' άλλα
- Αφαίρεση: Όταν μια λέξη τελειώνει σε φωνήεν και η ακόλουθη αρχίζει από φωνήεν, χάνεται κάποτε το αρχικό φωνήεν της ακόλουθης λέξης. Π.χ. μου είπε = μου 'πε
- Συγκοπή : χάνεται ένα φωνήεν ανάμεσα σε δύο σύμφωνα. Π.χ. φέρετε = φέρτε
- Αποκοπή : χάνεται το τελικό φωνήεν μιας λέξης εμπρός από το αρχικό σύμφωνο της ακόλουθης. Π.χ. φέρε το = φέρ' το

Τελικό ν :

Φυλάγεται το τελικό ν του άρθρου (τον, την), του αριθμ. έναν, της προσ. αντωνυμίας την, των άκλιτων δεν, μην, σαν, όταν ακολουθεί λέξη που αρχίζει με φωνήεν ή στιγμικό σύμφωνο (κ, π, τ, μπ, ντ, γκ, τσ, τζ, ξ, ψ): τον αέρα, την ντροπή, την ξενιτιά, τον Μπότσαρη, έναν ξένο, την πρόφτασα, μην περάσης, σαν πολύ

Χάνεται όταν ακολουθεί λέξη που αρχίζει με εξακολουθητικό σύμφωνο (γ, β, δ, χ, φ, θ, λ, μ, ν, ρ, σ, ζ): το φόβο, τη βρύση, τη μητέρα, ένα γλυκύ βραστό, τη σταμάτησα, τη ζωγραφίζει, μη δε βλέπεις;

Φυλάγεται πάντα:

στο άρθρο των: των φίλων μου, στην προσωπική αντωνυμία τον: τον βλέπω, στους συνδέσμους αν, όταν, πριν: αν θέλεις, όταν έλθεις, πριν φύγεις, στα επιρρήματα σχεδόν, λοιπόν, προπάντων.

Το απαγορευτικό μη δεν παίρνει ν, όταν ακολουθεί στίξη: πρόσεχε, μη!

Φυλάγεται το τελικό ν με κύρια ονόματα άγνωστα που αλλιώς θα μπορούσαν να εκληφθούν ως ουδέτερα.

